

Berga, 20 abril 1960

Sra. Na Aurora Berlanga

Barcelona

Senyolguda i distingida amiga:

No em vull imaginar el que hauria pensat de mi a causa del meu silenci. M'hauria cregut desagraïda, ingrata i d'una, diguem-ne presunta, exagerada: i no es res d'això. Des del primer dia que la Isabel Cardona em feu a mans el seu magnífic llibre, no n'ha passat un que no em diguis que li feria d'escriure, però, però o per b m'ha calgut anar-ho ajornant. De primer, per delicadesa, vaig voler que la senyoreta Mercè Cardona i la seva Isabel la elegissin ~~fabiana~~ en recompensa a la seva gentilesa em portar-me l'obra. Després, la vaig elegir jo i cap dia trobava l'estona que em calia per posquer-li fer el començari que es mereixia el seu llibre i dir-li l'il·lusió que m'havia fet el seu regal. Gràcies, estimada Aurora, moltes gràcies. No es

pot figurar amb quiu interès he llegit "El gran
roc sensual i fanàtic" ^{i amb} quiu quist el relleixé
de nou una i altra vegada. Perque vostè
se una manera d'escriure que sembla
salmeigt que parla de tu a tu al lector. El
llegir la "Justificació" del seu primer full del
llibre experimentada l'impressió d'escutar
la seva veu, era com si tot allò m'hodi-
gués a mi directament, aseguda al meu
devant en una de les seves visites llançades
a la meva botiga i cosa ni jo siques un
d'aquells amics seus que l'advergia de que
"aries amb complex". Perque es segur que ni
jo l'hagés conegut abans, hauria estat dels que
haurien intentat fer-la desistir del viatge,
previendo que el seu esperit despatx i el seu
aire aventuren la dimoni a ficar-se a tot ar-
reu, a qualsevol lloc on li semblés que po-
dia trobar quelcom interessant per corbards
seus amics lectors o per satisfet les seves ausies
de saber i veure coses noves. L'he anat seguint
a cada lloc de cada capítol, segura de que hi
havia anat, tal com decia i m'he admirat
de la seva valentia devant dels perills ini-
conegeus, jo que soc tan bleda que no em

mouria dels llores que em son familiars per
deixar a qualsevol mal enconhe. Pero vosté,
pel que veig, es una dona valenta que nos'as-
pausa de res. Intel·ligent observadora, no dem
passar-li per alt res de lo que se li posa davant
dels ulls i ha d'èsser deliciós tenir-la per com-
panya d'expansió. Llegir un llibre seu es
costa fer coneixença real amb els personat-
ges que la seva ploma crea o la seva me-
mòria recorda. Es com si un dràguis visitat
el jove príncep que s'oblidà d'enviar-li el palze
per acompañar-la al teatre i s'hagués fet a-
munt del camionet seu del cabell ~~rogenc que~~
després de lluirar-la d'aquell oficial temible
la va dir a Camuris i com si aquella flama
del te, la menta i la marialluira que s'esca-
pava del fogonet de la terrassa del castell del
caid ens fes perigolles al nas. La seua manera
d'escriure fan senzilla, fan natural, em reca-
da sempre la poètica frona de la Victòria Cadalà
que es llegia amb fan deliciosa complaença.
Y no pares que intento ensabonar-la com
es diu vulgarment: li dic el que sento i tal
com ho sento. El agrada llegir-la i adquiriré
sempre tots els llibres de vostè que em vi-
gin a les mans, segura de que, en cada

rablla s'hi poden aprendre coses noves i ben interessants. Gràcies una vegada més.

Com ha passat les feines?.. De que ha anat a Suïssa i suposo que el goig de veure les bones amistats d'allà l'haurà amanat de joia i optimisme ja que l'Isabel m'ha dit que l'havia trobat aquella vaga molt millor que l'hiver passat que diu que la grippe l'havia deixat molt abatuda. Y en alegro molt, ho pot ben creure de que esfigui ben tempsada.

I el llibre que estava escribint, com va? Caldia venir novament a Guardiola per acabar-lo?

Tinc ganas de veure-la. La meva mare, germana i neboda m'encaren quan la saludi en nom seu i jo, per la meva part, li envio un cariñoso i esfisa abansada.

Yours everal